

БЕЗ ШЕЋЕРАНЕ НЕМА ЖИВОТА У ЋУПРИЈИ

Почетком овог века, чешки капитал, оснивањем филијале Прашке кредитне банке у Београду 1910. године, брижљиво је изучавао и пратио српско тржиште и прилике у њему. Врло повољна аграрна сировинска база Србије и могућности њеног интезивирања тражили су повољно место за локализацију Фабрике шећера. Опредељење за Ћуприју заснивало се на појединим аграрним карактеристикама овог краја као и на повољном географском положају и саобраћајним везама. Уз ангажовање пре свега чешког капитала (Прашка кредитна банка) и нешто домаћег основана је 03.03.1911. године Фабрика шећера, усвајањем Закона о повластици Прашке кредитне банке, Ћирковића и комп. из Београда и браће Минх, индустријалаца из Параћина. Фабрику је градило чешко грађевинско предузеће инжењера Матије Блехе, једног од угледних акционара, а сва опрема је добављена из чешких фабрика. Пре почетка производње извршено је уписивање произвођача шећерне репе. Засејане површине од 4 400 ха су биле врло велике за почетак фабрике. Прва фабричка кампања почела је 10.09.1912. са дневним капацитетом од 800 тона репе. Фабрика је 1921. ушла у картел шећера први и најстарији картел у југословенској индустрији. Фабрика је иако страдала у рату опорављена радила са чешким капиталом све до 1939. год. После другог светског рата извршена је реконструкција и производња је износила и до 2500 тона репе. Последња реконструкција извршена је 1983. године са капацитетом од 5000 тона дневне прераде репе.

1986. године у склопу шећеране, почела је са радом и Фабрика лимунске киселине са пројектованим капацитетом од 7000 тона лимунске киселине годишње. Поред лимунске киселине, као нус производ издваја се мицелијум и гипс.

У ДД "ШЕЛК 911" је после вишегодишње кризе у пословању, последњих година дошло до драматично убрзаног процеса пословне, финансијске и кадровске ерозије, који су довели у питање даљи опстанак Друштва.

Ту су пре свега следећи проблеми:

- Пословно финансијски крах није могао да се ублажи и превазиђе веће фабрика престала са радом
- Недостатак трајних обртних средстава убрзао је

процес задуживања, на основу чега повериоци Фабрике исказују своја потраживања

- Социјална напетост у фабрици је изузетно висока услед вишегодишње немогућности исплате чак и минималних надокнада запосленима. Дуговања према запосленима потичу чак из 1995. године

- Лоше кадроване се одразило на снажан дефицит кадрова у руководним, управљачким и стручним структурама Фабрике, па је квалитет управљања кризом водио њеном даљем продубљивању

Фабрика шећера и лумунске киселине има на списку запослених 439 радника. С обзиром да је већина (око 70%) у старосном добу између 30 и 50 година, евентуално до 55 година (још 20 %), јасно је да су носиоци економске сигурности породичног домаћинства, и уопште социјалног статуса породице. Дакле, престанком рада Фабрике угрожено је око 1500 становника Ћуприје.

Наравно, старосна граница популације запослених довела их је у ситуацију да многи нису успели да нађу посао. а и доприноси нису уплаћивани од 1995. године. Неплаћени доприноси и неисплаћени лични доходи представљају посебно оптерећење за Фабрику.

Колико би поновни рад Фабрике упустио индивидуалних произвођача шећерне репе који су истовремено као одгајивачи стоке, потрошачи резанаца? 1987. год. је 33 000 домаћинстава радило у овом ланцу, 2000 год. само 1000 који су радили за друге шећеране. Пољопривредно добро "Добричево" је у стечају а било је у ланцу производња репе, преузимање резанаца, узгој свиња, говеда и млечних крава. "Велмортранс" је превозио репу, резанце, сад је под стечајем. "Параћинка" и "Раваница" су познато подручје за откуп шећера, а сада се некако сналазе.

У сезони кампање која траје око три месеца Фабрика ангажује велики број радника на одређено време углавном некваификованих и то жена.

Ћуприја је пољопривредна општина чије језгро представља шећерану. Стајањем шећеране много тога стаје или се тешко одржава. Стају, мењају се и највише деформишу животни токови уопште. Поглед је упрт у сутра, у боље сутра које сви жељно ишчекују.

Ратко Марчетић

200 ГОДИНА БОЈА НА ИВАНКОВЦУ

Прослава 200. годишњице Боја на Иванковцу одржана је 5, 6 и 7. августа. На овај дан далеке 1805. године Срби су се по први пут сукобили са редовном војском Отоманског царства и извојевали величанствену победу. Бој на Иванковцу је весник српске независности и то није датум локалног, регионалног или само верског обележја већ је један од славних датума српске историје који би требало уврстити у календар прослава Републике Србије и српског народа. Делегација ОО СРС странке је и ове као и претходних година учествовала у прослави обележавања овог значајног јубилеја полагајући венац на спомен жртвама.

Но, оно што би било од још већег значаја је свакако даље развијање села Иванковца које видимо у програму уређења простора "Боја на Иванковцу".

Жеља нам је да обележавања "Боја на Иванковцу" постане активан сачиниоц савременог живота села Иванковца, општине Ћуприја, да добије своје место у том животу. Да буде жиниоц у ликовно - естетском оплемењивању простора, а у културном животу ове средине као спомен парк и рекреационо - туристички центар, излетиште не само Ћуприје него целе области, а и шире. Тежи се да се изнађе таква спрега споменика са интересовањем савременика омладине посебно, да она нађе своје активно место, поред историјско - културног и у психо физичком, спортско рекреативном па и у привредном животу.

Идеја је да тај архитектонски део споменика буде својеврстан Музеј, да има музејско-информативну васпитну функцију. Значи он би имао изложбени простор за историјско споменичке експонате, затим део за окупљање посетиоца и предавања, пре обиласка спомен парка. У њему би се одржавала предавања, семинари и сличне манифестације. Такође би овај споменички простор активно учествовао као коришћење споменичког простора битке на Иванковцу за рекреацију и туризам. Ту се дакле срећно допуњују ове условности захваљујући свом положају, Ћуприја се налази на међународном ауто путу који повезује све велике градове а и све туристичке садржаје у ближој околини као што су: средњовековни споменици, манастири Раваница, Манасија, Ресавска пећина, Музеј угљарства у Сењском руднику, Музеј наиве у Јагодини као и градски музеји у Јагодини, Ћуприји, Параћину.

Ратко Марчетић

ИСТИНА

Последњих месеци траје права антисрпска хистерија у појединим медијима која достиже свој врхунац у наводима појединих наводних душебрижника попут Наташе Кандић, Соње Бисерко, Биљане Ковачевић Вучо и других, који желе да Србе представе као геноцидан народи јединог кривца за све оно што се дешавало на простору бивше Југославије. Ко су опште ти људи који се легитимишу као представници невладиних организација да о догађајима у Сребреници буду врховне судије у Србији и о свему доносе став који треба сви да прихвате као истину, иако им то нико није дао за право.

Води се жестока, оркестрирана кампања којом би Срби требало да буду оптужени и осуђени за геноцид па дам онда као таквима укину Републику Српску као ентитет, да се да независност Косову и Метохији које они упорно називају "Косово" јер се ваљда плаше оног Метохија које у себи садржи реч "метох" што значи тапија на земљу.

Ми смо оптужени да смо били агресори на непостојеће државе у којима одувек живи нашнарод а на крају смо избегли из свих тих нових држава које су у међувремену и међународно признате. Да ли је могућа тако парадоксална чињеница да је највећи кривац и злочинац у последњим ратовима ОНАЈ народ који је морао да избегне из свих новоформираних држава на Балкану а да су готово невини они који су на томе злочину против човечности направили своје државе.

Зашто им смета приказивање филма "ИСТИНА" у организацији Српске радикалне странке, филм који говори о злочинима почињеним над српским народом на територији бивше Југославије. Да ли је то можда мањи злочин од оног у Сребреници? Је ли то можда српска крв мање црвена од других, да није чута, плава, црна?

Зар да не спомињемо?

Више од пола милиона избеглих из Хрватске и БИХ, 250000 са Косова и Метохије! Читава земља очишћена од Срба. А где су жртве? Српско Сарајево, Братунац, Кљечка, Медачки цеп, Бљесак, Олуја, НАТО агресија, 78 дана бомбардовања, мала Милица, Сања из Варварина, а где су српске мајке, сестре, браћа очеви... Зар да ћутимо? Да не наљутимо Кандићку, Бисерку, Вучо?

Нећемо јер и српски народ има право на историјску истину да је био ЖРТВА! А прича се понавља: Зарад југословенства и комунизма све смо заборављали и целате преименовали у браћу. Сада траже од нас да све то поново урадимо зарад "еуропејства".

Да опростио можемо, да заборавимо не смемо! Српска радикална странка је била и остала уз свој народ, она је једина која ће српском народу скинути са леђа терет колективне одговорности.

Бојана Јевтић

НАШ ДОПРИНОС РАДУ ОПШТИНСКОГ ВЕЋА

Уласком у владајућу коалицију ОО СРС је добио и свог представника у Општинском већу прим. др. Живојина Пешића. На свим седницама Општинског већа нашпредставник својим конструктивним дискусијама и предлозима даје огроман допринос унапређењу живота и рада локалне самоуправе и живота наших грађана. Тако је упутио предлог Општинском већу да се одржавају састанци са Здравственим центром до доношења новог Закона о здравству како здравство

не би изгубило позиције које има у односу на суседне општине и како би се ублажило евентуално проглашење технолошког вишка радника. Све је урађено у смислу заштите рејтинга који овај здравствени центар поседује и по чему је Ћуприја надалеко позната. Наравно на дневном реду су увек и текући проблеми општине у чијем решавању адекватно учествује и наш члан.

Ж. П.

Србији прети дужничка криза

Поштовани грађани, намера ми је била да Вам пишем о привредној и економској ситуацији у нашој општини. Али, говорити данас о привредном развоју или економској ситуацији у једном граду исто је као и говорити о било ком граду у Србији. Сви личе један на други са оронулим фасадама (осим оних у којима су отворене експозитуре бројних страних банака), високом стопом незапослености и тужним лицима пролазника која одсликавају очај. Привредног развоја у овој земљи нема а економија нам се налази на путу ка средишту Земље. Прети нам дужничко ропство. Дугови расту а привреда остаје непокрена а Ви и сами знате у каквој су ситуацији преостала неприватизована предузећа а ни оним приватизованим не цветају руже. Тако је морало бити, јер се све радило под покровом "демократије" уз примену потпуно погрешног приступа а и закона о приватизацији. Тако се десило да свако ко има пара, не питајући за порекло истих, може да купи државно предузеће и након тога ради са њим шта хоће. При том се не поштују ни уговори са државом, нити са радницима. Примери, који ће остати запамћен по томе како од успешне фирме за кратко време направити губиташа.

Међународни Монетарни Фонд тражи од Владе Србије да у овој години приватизује још најмање 65 великих јавних предузећа. Само у прошлој години задужили смо се додатних 2,4 милијарде \$ па је наш укупни дуг достигао скоро 15 милијарди \$. Већ ове године на наплату долази 1,7 милијарди \$ камата. При том узмите у обзир да су стране инвестиције у 2004. год. износиле око 350 милиона \$. "Европски модернисти" немилосрдно задужују ову земљу а нас њене грађане не питају да ли то желимо? Наравно да нас нико не пита, јер те тајкуне, олигархе Кумове, Фамилије и Бог зна шта већне интересује што је Ваш

цеп празан. Кажу да нема инфлације, да је занемарљива, једноцифрена. Па то смо ми за њих "изгубљени у свемиру" ваљда сањали, то се ми не разумемо у цифре, у цене меса, млека, гаса, бензина, комуналија итд. Не, то нама волшебно нестају новци из новчаника. Не, то нису поскупљења, то ми по њима живимо све боље само нас нико о томе није "обавестио". Па таман посла, драги моји суграђани, да свега горе наведеног буде у земљи коју воде такви "експерти" који се преко Ваших леђа БОГАТЕ на Вашој несрећи и Вашем сиромаштву.

Шта нам то раде ови нови естрадни економисти сумњивих стручних уверења? Гурају државу и све нас са њом, у ропске канџе међународних поверилаца и то је изгледа њихов једини начин да коначно и трајно реше српско национално питање па се крију иза "европске идеје" и "демократски" плачкају Србију. И ми Српски Радикали желимо у Европу, али за разлику од њих то ћемо постићи достојанствено, на нама својствен начин, усправно, поносито и честито са именом Србија исписаним великим словом. Онако како српском народу, старом европском народу, доликује.

СРС управо ових дана завршава економски програм којим ће нашу земљу извести из ове кризе. Програм садржи конкретне предлоге мера за излазак у првој фази из сиромаштва, а затим и из тешке кризе, подизање производње, јавних инвестиционих радова и др. Програм је сачињен за првих 100 дана Владе СРС, 6 месеци и годину дана. То ће бити наша понуда за грађане Србије.

Драги грађани, стигло је пролеће. Србија се буди. Секунд је до 12. Србија кључа. Неће више да трпи. Хоће да је воде честити и поштени, хоће да је воде СРПСКИ РАДИКАЛИ.

Бојана Јевтић

НАШИ ОДБОРНИЦИ У СО ЋУПРИЈА

Српска радикална странка је на ванредним локалним изворима, одржаним 26.10.2003. сходно освојеним гласовима добила три одборничка мандата у СО Ћуприја.

У периоду од децембра 2003. до децембра 2004. год. Српска радикална странка је била опозициона политичка снага у нашој општини а затим је ушла у скупштинску већину чиме је постала део владајуће коалиције. Након прекида у раду скупштине И након створен услова за њено поновно конституисање по одлуци ОО СРС Ћуприја одборничка група је приступила коалицији коју сачињавају СПС, ЈС, ДСС, СДП и СРС.

У овој коалицији Српска радикална странка заузима врло чврсте ставове, инсистирајући на Програму странке. Одборници и чланови странке конструктивно учествују у раду скоро свих радних тела скупштине општине и управних одбора јавних

предеузећа доприносећи раду истих. Свакодневни контакт са грађанима доприноси бољем разумевању и решавању проблема који су заједнички свим грађанима наше општине.

Иако смо део владајуће коалиције у нашој општини, врло често знамо и да критикујемо предлоге појединих одлука а успевамо и да својим конструктивним предлозима утичемо да се они прихвате и од осталих чланова коалиције. Одборничка група се труди и у томе успева, да да одговарајући допринос бољем и квалитетнијем раду локалне самоуправе наравно у складу са нашим програмским опредељењима.

Одборници СРС др Маша Илић Марић, Александар Мишковић и Миодраг Шевић су свакодневно на располагању нашим грађанима на контакт телефонима Александара Мишковића - 063 366 260 и Миодрага Шевића - 470 834.

Александар Мишковић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Приступница

Број чланске карте _____
Општински одбор _____
Месни одбор _____
Бирачко место _____

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број _____

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____

Општина _____

Република _____

Школска спрема _____

Запослен _____

Занимање _____

Датум учлањења: _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис: _____

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Елена Божић - Талијан

Редакција издања Општинског одбора СРС - Ћуприја: Маша Илић Марић, Миодраг Шевић, Јовица Станковић

Тираж: 2000

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Техничко уређење и компјутерски прелом: Горан Павловић